

Bruxelles, den 23.8.2022
COM(2022) 425 final

ANNEX

BILAG

til

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af rammeaftalen om et omfattende partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Kongeriget Thailand på den anden side

BILAG

RAMMEAFTALE MELLEML DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS
MEDLEMSSTATER PÅ DEN ENE SIDE OG KONGERIGET THAILAND PÅ DEN ANDEN
SIDE OM ET OMFATTENDE PARTNERSKAB OG SAMARBEJDE

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt "Unionen" eller "EU",

og

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN BULGARIEN,

DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

IRLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN KROATIEN,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

RUMÆNIEN,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

medlemsstater i Den Europæiske Union, i det følgende benævnt "medlemsstaterne",

på den ene side,

og

KONGERIGET THAILAND, i det følgende benævnt "Thailand"

på den anden side,

i det følgende under ét benævnt "parterne",

SOM HENVISER TIL de traditionelle venskabsforbindelser mellem parterne og de nære historiske, politiske og økonomiske bånd, som knytter dem sammen,

SOM LÆGGER SÆRLIG VÆGT PÅ, at deres indbyrdes forhold er af omfattende karakter,

SOM BEKRÆFTER deres tilslutning til de demokratiske principper og menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, der er nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettighederne, der blev vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling (UNGA) den 10. december 1948, og andre relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter,

SOM BEKRÆFTER deres tilslutning til retsstatsprincippet og princippet om god forvaltningspraksis og deres ønske om at fremme økonomisk og social fremgang for deres befolkninger under hensyntagen til miljøbeskyttelseskravene og principperne for bæredygtig udvikling samt 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget ved FN's Generalforsamlings resolution nr. 70/1 af 25. september 2015,

SOM ANERKENDER Thailands status som udviklingsland og tager hensyn til parternes respektive udviklingsniveauer,

SOM ERKENDER behovet for at fremme både ikkesprednings- og nedrustningsprincipper og -mål gennem relevante internationale og regionale instrumenter med henblik på at bekæmpe den fare, som masseødelæggelsesvåben (WMD) udgør. Vedtagelsen ved konsensus af FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) understreger hele det internationale samfunds støtte til bekæmpelse af spredning af sådanne våben, Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 en strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, og Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 17. november 2003 en EU-politik om integration af ikkespredningspolitikker i Unionens forbindelser med tredjelande. Som medlem af Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) er Thailand medstiftende signatar af traktaten om Sydøstasien som atomvåbenfri zone, der blev undertegnet i Bangkok den 15. december 1995,

SOM henviser til, at parterne anerkender forbindelserne mellem nedrustning, våbenkontrol, fred og sikkerhed og udvikling, og bemærker, at et tættere samarbejde mellem parterne om at fremme gennemførelsen af de relevante internationale instrumenter kan føre til fremskridt hen imod opfyldelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling og en mere sikker verden,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at parterne anser terrorisme for at udgøre en global trussel mod sikkerhed og ønsker at intensivere deres dialog og samarbejde om bekæmpelse af terrorisme i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner, navnlig FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 (2001), og at parterne bekræfter, at respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet er grundlaget for bekæmpelse af terrorisme,

SOM BEKRÆFTER, at de alvorligste forbrydelser, som berører verdenssamfundet som helhed, ikke må forblive ustraffede, og at der sker en effektiv retsforfølgning af gerningsmændene ved, at der træffes foranstaltninger på nationalt plan, og ved hjælp af et udvidet globalt samarbejde,

SOM BEKRÆFTER, at de er fast besluttet på at bekæmpe alvorlige forbrydelser, der berører det internationale samfund,

SOM ANERKENDER betydningen af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand – medlemmer af (ASEAN), undertegnet den 7. marts 1980, og senere tiltrædelsesprotokoller,

SOM ANERKENDER betydningen af en styrkelse af de eksisterende forbindelser mellem parterne med sigte på at styrke deres indbyrdes samarbejde og deres fælles vilje til at befæste, uddybe og diversificere deres forbindelser på områder af fælles interesse på grundlag af respekt for suverænitet, lighed, ikkeforskelsbehandling, respekt for naturen og gensidige fordele,

SOM ANERKENDER, at Thailand og Den Europæiske Union har et fælles ønske om at opnå ressourceeffektive, inkluderende, innovative og klimaneutrale grønne økonomier, og at udveksling af erfaringer med gennemførelsen af deres nationale politikker kan forbedre deres resultater og fremskynde opfyldelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling,

SOM UDTRYKKER deres fulde tilslutning til at fremme en bæredygtig udvikling på alle områder, herunder miljøbeskyttelse, og et effektivt samarbejde om bekæmpelse af klimaændringer, samt en effektiv gennemførelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), der blev vedtaget den 9. maj 1992 i Rio de Janeiro, og Parisaftalen, der blev vedtaget den 12. december 2015 i Paris, samt effektiv fremme og gennemførelse af internationalt anerkendte arbejds- og socialstandarder,

SOM SIKRER i denne forbindelse, at ingen lades i stikken

SOM UNDERSTREGER vigtigheden af at uddybe forbindelserne og samarbejdet på områder som migration,

SOM BEKRÆFTER deres ønske om i fuld overensstemmelse med de aktiviteter, der gennemføres inden for regionale rammer, at styrke samarbejdet mellem begge parter på grundlag af fælles værdier og gensidige fordele,

SOM ERKENDER den betydning, som parterne tillægger principperne og reglerne for international handel i navnlig overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO-overenskomsten), der blev udfærdiget i Marrakesh den 15. april 1994, samt nødvendigheden af at anvende dem på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde,

SOM BEMÆRKER, at hvis parterne inden for rammerne af denne aftale beslutter at indgå særlige aftaler på området frihed, sikkerhed og retfærdighed, som skal indgås af EU i medfør af tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er bestemmelserne i sådanne fremtidige særlige aftaler ikke bindende for Irland, medmindre EU samtidig med Irland, hvad angår de tidligere bilaterale forbindelser, giver Thailand meddelelse om, at Irland er blevet bundet af sådanne fremtidige særlige aftaler som en del af EU, jf. protokol nr. 21 om Irlands stilling, for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. På samme måde vil eventuelle senere EU-interne foranstaltninger, som måtte blive vedtaget i henhold til ovennævnte afsnit V med henblik på at gennemføre denne aftale, ikke være bindende for Irland, medmindre landet har meddelt, at det ønsker at deltage i eller acceptere de pågældende foranstaltninger, jf. protokol nr. 21. Det bemærkes endvidere, at sådanne fremtidige særlige aftaler eller sådanne senere EU-interne foranstaltninger vil falde ind under protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til de nævnte traktater,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

AFSNIT I

ART OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Generelle principper

1. Respekten for de demokratiske principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, der er nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og andre relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter, og for princippet om retsstaten danner grundlaget for parternes interne og internationale politikker og udgør et væsentligt element i denne aftale.
2. Parterne bekræfter deres tilslutning til at fremme bæredygtig udvikling på alle områder, samarbejde om at løse problemer i forbindelse med klimaændringer og globalisering samt bidrage til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.
3. Parterne bekræfter deres tilslutning til Pariserklæringen om bistandseffektivitet, som blev vedtaget i 2005, og er enige om at styrke samarbejdet for at forbedre udviklingsresultaterne yderligere.

4. Parterne bekræfter deres tilslutning til principperne om god forvaltningspraksis og til bekæmpelse af korrupsion på alle niveauer, navnlig under hensyntagen til deres internationale forpligtelser.

5. Parterne er enige om, at samarbejdet i henhold til denne aftale foregår under hensyntagen til deres respektive behov og kapacitet.

Artikel 2

Samarbejds mål

I lyset af det veletablerede partnerskab er parterne enige om at indgå et fremadskuende samarbejde med et mere struktureret og strategisk perspektiv, fælles værdier og emner af fælles interesse samt om at føre en omfattende dialog og fremme yderligere indbyrdes samarbejde om alle emner af fælles interesse. Indsatsen rettes navnlig mod:

- a) at udvikle samarbejdet på bilateralt og multilateralt plan i alle relevante regionale og internationale fora og organisationer, der er involveret i de spørgsmål, som er omfattet af denne aftale
- b) at etablere et samarbejde for at modvirke spredning af masseødelæggelsesvåben
- c) at etablere en dialog om alvorlige forbrydelser, der berører det internationale samfund
- d) at etablere et samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende forbrydelser

- e) at skabe grundlag for og fremme en udvidelse og en udvikling af samhandelen mellem parterne til begges fordel samtidig med at det sikres, at WTO's principper og regler overholdes på en måde, der støtter målet om bæredygtig udvikling, og som fremmer bæredygtige forsyningskæder og ansvarlig forretningspraksis
- f) at etablere et samarbejde om alle handels- og investeringsanliggender af fælles interesse for at fremme gennemførelsen af WTO's principper og regler med henblik på at lette bæredygtige handels- og investeringsstrømme og forebygge og fjerne hindringer for handel og investeringer på en måde, som er i overensstemmelse med, supplerer og bidrager til igangværende og fremtidige regionale EU-ASEAN-initiativer og til bæredygtig udvikling
- g) at etablere et samarbejde om frihed, sikkerhed og retlige anliggender, herunder retsstatsprincippet og retligt og juridisk samarbejde, beskyttelse af personoplysninger, migration samt bekæmpelse af hvidvask af penge, organiseret kriminalitet og ulovlig narkotika
- h) at etablere et samarbejde på alle andre områder af fælles interesse, navnlig makroøkonomisk politik og finansielle institutioner, udviklingsplanlægning, god forvaltningspraksis på skatteområdet, bekæmpelse af korruption, virksomheders sociale ansvar, industripolitik og mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, informationssamfundet, videnskab, teknologi og innovation, en CO₂-fattig, cirkulær og grøn økonomi, bioøkonomi, klimaændringer, energi, transport, forskning og udvikling (FoU), uddannelse, kultur, turisme, menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene, miljø og naturressourcer, landbrug og udvikling af landdistrikter, sundhed, statistikker, videnbaseret samfund, fødevarer sikkerhed, plante- og dyresundhed, beskæftigelse og sociale anliggender

- i) at øge begge parter delttagelse i subregionale, regionale og trilaterale samarbejdsprogrammer, der er åbne for den anden parts deltagelse
- j) at styrke parternes rolle og profil på den anden parts område ved hjælp af forskellige midler, herunder kulturel udveksling, brug af informations- og kommunikationsteknologi (IKT) og uddannelse
- k) at fremme gode mellemfolkelige kontakter gennem et samarbejde mellem forskellige ikkestatslige enheder såsom tænketanke, akademikere, civilsamfundet og medierne ved afholdelse af seminarer, konferencer, udvekslinger af unge, internetarrangementer, uddannelse, udveksling og andre lignende aktiviteter.

Artikel 3

Masseødelæggelsesvåben

1. Parterne skønner, at spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler, til både statslige og ikkestatslige aktører, udgør en af de alvorligste trusler mod stabiliteten og sikkerheden i verden. Parterne er enige om at ville samarbejde og bidrage til at modvirke spredning af masseødelæggelsesvåben samt af deres fremføringsmidler ved en fuldstændig efterlevelse af og gennemførelse på nationalt plan af deres eksisterende forpligtelser i henhold til internationale nedrustnings- og ikkepredningstraktater og -aftaler og andre relevante internationale forpligtelser inden for rammerne af FN, herunder FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Parterne er enige om, at denne bestemmelse udgør et væsentligt element i denne aftale.

2. Parterne er desuden enige om at samarbejde om og bidrage til at bekæmpe spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler og til at fremme gennemførelsen af internationale instrumenter om nedrustning ved:
- a) at tage skridt til at blive part i og fuldt ud gennemføre alle andre relevante internationale instrumenter
 - b) i overensstemmelse med deres respektive internationale forpligtelser at øge effektiviteten af den nationale eksportkontrol til overvågning af eksport og forsendelse af varer med relation til masseødelæggelsesvåben, herunder om nødvendigt kontrol med, at teknologi med dobbelt anvendelsesformål ikke anvendes til fremstilling af masseødelæggelsesvåben, og med effektive retslige eller administrative håndhævelsesforanstaltninger, herunder effektive sanktioner for og forebyggende foranstaltninger mod brud på eksportkontrollen, navnlig gennem opbygning af samarbejde og kapacitet
 - c) at fremme en fuldstændig og effektiv gennemførelse af traktaten om ikkespredning af kernevåben (NPT), der blev undertegnet i London, Moskva og Washington D.C. den 1. juli 1968, som hjørnestenen i den globale ordening for ikkespredning af kernevåben og nedrustning og et vigtigt element i udviklingen af anvendelsen af kerneenergi til fredelige formål, konventionen om forbud mod biologiske våben og toksinvåben – konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) våben og toksinvåben (BTWC), der blev undertegnet i London, Moskva og Washington D.C. den 10. april 1972, og af konventionen om kemiske våben (CWC), der blev undertegnet i Paris og New York den 13. januar 1993.

3. Parterne er enige om at etablere en regelmæssig dialog, der skal ledsage og underbygge disse elementer. En sådan dialog kan finde sted på regionalt plan.

Artikel 4

Håndvåben og lette våben samt andre konventionelle våben

1. Parterne erkender, at den ulovlige fremstilling og overførsel af samt handel med håndvåben og lette våben samt ammunition hertil og overdreven akkumulering heraf, utilstrækkelig lagerforvaltning og sikkerhed og ukontrolleret spredning, som har en lang række humanitære og socioøkonomiske konsekvenser, fortsat udgør en alvorlig trussel mod fred, international sikkerhed og bæredygtig udvikling på individuelt, lokalt, nationalt, regionalt og internationalt plan.

2. Parterne er enige om at ville iagttage og fuldt ud gennemføre deres respektive forpligtelser til at bekæmpe ulovlig handel med håndvåben og lette våben samt ammunition hertil i henhold til eksisterende internationale aftaler og FN's Sikkerhedsråds resolutioner, samt de tilsagn, de har givet inden for rammerne af andre internationale instrumenter på dette område, som for eksempel FN's handlingsprogram vedrørende forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af ulovlig handel med håndvåben og lette våben i alle dens aspekter, som blev vedtaget den 20. juli 2001.

3. Parterne anerkender betydningen af nationale kontrolsystemer for overførsel af konventionelle våben i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser og formålet og hensigten med våbenhandelstraktaten (ATT), der blev vedtaget ved FN's Generalforsamlings resolution nr. 67/234B af 2. april 2013. Parterne anerkender betydningen af at foretage en sådan kontrol på en ansvarlig måde som et bidrag til international og regional fred, sikkerhed og stabilitet og til begrænsning af menneskelig lidelse samt til forebyggelse af omdirigering af konventionelle våben. Parterne er enige om at styrke deres dialog og samarbejde på eksportkontrolområdet.

4. Parterne er enige om at styrke deres samarbejde og tilstræbe koordinering, komplementaritet og synergi i deres bestræbelser på at forebygge og udrydde ulovlig handel med håndvåben og lette våben, overførsel af konventionelle våben og nationale systemer til kontrol med import og eksport af konventionelle våben.

Artikel 5

Alvorlige forbrydelser, der berører det internationale samfund

Parterne bekræfter, at alvorlige forbrydelser, der berører det internationale samfund, ikke bør forblive ustraffede, og at der bør sikres en effektiv retsforfølgning gennem foranstaltninger på nationalt plan og eventuelt på internationalt plan og gennem en styrkelse af det internationale samarbejde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 6

Samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme

1. Parterne bekræfter betydningen af at bekæmpe terrorisme under fuld overholdelse af retsstatsprincippet, folkeretten, navnlig De Forenede Nationers pagt, undertegnet i San Francisco den 26. juni 1945, og relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, menneskerettighedslovgivningen og den humanitære folkeret. Inden for disse rammer og under hensyntagen til FN's globale terrorbekæmpelsesstrategi, der er nedfældet i FN's Generalforsamlings resolution nr. 60/288 af 8. september 2006, som senere revideret, samt i ASEAN-EU's fælles erklæring om samarbejde om bekæmpelse af terrorisme, der blev vedtaget den 28. januar 2003, er parterne enige om at samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af alle former og udtryk for terrorisme.

2. Parterne gør det især:
 - a) inden for rammerne af den fulde gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1267 (1999), 1373 (2001), 1822 (2008), 2242 (2015), 2396 (2017) og 2462 (2019) og andre relevante FN-resolutioner, internationale konventioner og instrumenter

 - b) ved at udveksle oplysninger om terroristgrupper og enkeltpersoner og deres støttenetværk i overensstemmelse med folkeretten og deres nationale lovgivning

- c) ved at samarbejde om midler, herunder udstyr, og metoder til at bekæmpe terrorisme, bl.a. på det tekniske område og inden for uddannelse, og ved at udveksle erfaringer med forebyggelse af terrorisme og rekruttering til terrorisme

- d) ved at samarbejde for at uddybe den internationale konsensus om bekæmpelse af terrorisme og finansiering af terrorisme og misbrug af informationsteknologi til terrorformål og ved at arbejde hen imod en aftale om den generelle konvention om bekæmpelse af international terrorisme med henblik på at supplere eksisterende FN-instrumenter og andre gældende internationale instrumenter til bekæmpelse af terrorisme

- e) ved at dele bedste praksis inden for beskyttelse af menneskerettighederne i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme.

AFSNIT II

BILATERALT, REGIONALT OG INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Artikel 7

Samarbejde i regionale og internationale organisationer

1. Parterne forpligter sig til at samarbejde og udveksle synspunkter i regionale og internationale fora og organisationer, navnlig inden for FN og dets særorganisationer og -agenturer, herunder, men ikke begrænset til, Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), dialogen mellem ASEAN og EU, navnlig inden for rammerne af det strategiske partnerskab mellem ASEAN og EU, ASEAN Regional Forum (ARF) og Asien-Europa-mødet (ASEM).
2. Parterne forpligter sig til at udveksle synspunkter og samarbejde om økonomiske og andre anliggender i regionale og internationale fora og organisationer, herunder Asien-Europa-mødet (ASEM), De Forenede Nationers Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD), WTO og Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO).

Artikel 8

Bilateralt og regionalt samarbejde

1. På alle områder, der er genstand for dialog og samarbejde i henhold til denne aftale, og med vægt på spørgsmål vedrørende bilateralt samarbejde er parterne enige om at gennemføre de relevante aktiviteter på enten bilateralt eller regionalt plan eller ved en kombination af disse. Parterne skal ved valget af en passende ramme søge at opnå de største virkninger og i videst muligt omfang inddrage alle interesserede parter og samtidig udnytte de disponible ressourcer bedst muligt under hensyn til, hvad de politiske og institutionelle forhold muliggør, og sikre sammenhæng med andre aktiviteter, der involverer Unionen og ASEAN-medlemsstaterne.
2. Parterne kan eventuelt beslutte at yde finansiel bistand til samarbejdsaktiviteter på de områder, der er omfattet af denne aftale eller relaterer til den, i overensstemmelse med egne finansielle procedurer og ressourcer. Samarbejdet kan omfatte uddannelsesordninger, workshoper og seminarer, udveksling af eksperter, undersøgelser og andre tiltag, som parterne enes om.

AFSNIT III

SAMARBEJDE OM HANDELS- OG INVESTERINGSANLIGGENDER

Artikel 9

Generelle principper

1. Parterne fører en dialog om bilateral og multilateral handel og handelsrelaterede anliggender med henblik på at styrke de bilaterale handelsforbindelser og fremme det multilaterale handelssystem på en måde, der støtter målet om bæredygtig udvikling.
2. Parterne forpligter sig til at fremme udvikling og diversificering af deres samhandel i videst muligt omfang og til gensidig fordel i overensstemmelse med WTO's principper og regler. Parterne forpligter sig til at skabe bedre markedsadgang ved at træffe foranstaltninger, der øger gennemsigtigheden, under hensyntagen til det arbejde, der foregår i internationale organisationer på dette felt.
3. Parterne holder hinanden underrettet om udviklingen i handelspolitikken og handelsrelaterede politikker eller andre relaterede spørgsmål såsom landbrugspolitik, fødevarerikkerhedspolitik, politik vedrørende ikketoldmæssige foranstaltninger, forbrugerpolitik og miljøpolitik, herunder affaldshåndteringspolitik.

4. Parterne ansporer til dialog og samarbejde med sigte på at udvikle deres handels- og investeringsforbindelser, herunder løsning af bl.a. handelsproblemer på de områder, der er omhandlet i denne aftales artikel 10-19.

Artikel 10

Sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige anliggender

1. Parterne samarbejder om fødevarerikkerhed og om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige anliggender for at beskytte liv eller sundhed for mennesker, dyr eller planter på parternes område.
2. Parterne drøfter og udveksler oplysninger om deres respektive foranstaltninger som fastlagt i WTO-aftalen om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger, der trådte i kraft med oprettelsen af WTO den 1. januar 1995, herunder standarder, der er fastsat i den internationale plantebeskyttelseskonvention, der blev undertegnet i Rom den 6. december 1951, Verdensorganisationen for Dyresundhed og Codex Alimentarius-Kommissionen.
3. Parterne er enige om at samarbejde om kapacitetsopbygning for så vidt angår sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige anliggender. En sådan kapacitetsopbygning skal være målrettet den enkelte parts behov og have til formål at hjælpe en given part med at overholde den anden parts retlige rammer.

4. På anmodning af en af parterne etablerer parterne snarest en dialog om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige anliggender for at se nærmere på forhold vedrørende sundhed og plantesundhed og andre hastende anliggender vedrørende sundhed og plantesundhed.
5. Parterne udpeger kontaktsteder til kommunikation om forhold, der falder ind under denne artikel.
6. Parterne tillægger dette samarbejde stor betydning.

Artikel 11

Bæredygtige fødevarer systemer

1. Parterne samarbejder om at fremme den globale omstilling til bæredygtige fødevarer systemer.
2. Parterne fremmer dialog, kapacitetsopbygningsaktiviteter og tæt samarbejde om spørgsmål af fælles interesse for at fremme bæredygtige fødevarer systemer i overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling. Sådanne spørgsmål omfatter bl.a.:
 - a) mindskelse af fødevarer systemernes miljø- og klimapåvirkning
 - b) bæredygtigt landbrug og bæredygtige fødevarer systemer i alle led i fødevarekæden, herunder agroøkologi, økologisk produktion, reduktion af brugen af og risikoen ved pesticider, dyrevelfærd og antimikrobiel resistens

- c) reduktion af fødevaretab og madspild i hele fødevarekæden
 - d) bekæmpelse af fødevaresvindl.
3. Parterne udpeger kontaktsteder til kommunikation om forhold, der falder ind under denne artikel.
 4. Parterne tillægger dette samarbejde stor betydning.

Artikel 12

Tekniske handelshindringer

1. Parterne fremmer brugen af internationale standarder og internationale akkrediteringsordninger samt udveksler oplysninger om standarder, tekniske forskrifter og overensstemmelsesvurderingsprocedurer, bl.a. inden for rammerne af WTO-aftalen om tekniske handelshindringer (TBT), der trådte i kraft med oprettelsen af WTO den 1. januar 1995.
2. Parterne styrker deres samarbejde om standarder, tekniske forskrifter og overensstemmelsesvurderingsprocedurer, herunder teknisk kapacitetsopbygning og samarbejde med henblik på at overholde TBT-foranstaltninger.

3. Parterne udpeger et kontaktsted til koordinering af udvekslingen af oplysninger og samarbejde i overensstemmelse med denne artikel og med henblik på at fremme bestræbelserne vedrørende reguleringssamarbejdet mellem parterne.

Artikel 13

Toldsamarbejde og handelslettelser

1. Parterne udveksler erfaringer og undersøger mulighederne for at forenkle import-, eksport- og andre toldprocedurer, gøre toldregulativer mere gennemsigtige og udvikle et toldsamarbejde, som kan omfatte effektive ordninger for gensidig administrativ bistand. Parterne samarbejder med henblik på at lette gennemførelsen af WTO-aftalen om handelslettelser, der trådte i kraft den 22. februar 2017. Parterne vil især være opmærksomme på at øge sikkerheden i den internationale handel, herunder transportydelse, og sikre balance mellem handelslettelser, effektiv kontrol og bekæmpelse af toldrelateret svig og uregelmæssigheder.

2. Parterne fastslår, at de, uden at dette berører eventuelle andre former for samarbejde på grundlag af denne aftale, i fremtiden gerne vil overveje at indgå en protokol om toldsamarbejde, herunder gensidig bistand inden for de i denne aftale fastlagte institutionelle rammer.

Artikel 14

Antidumping

1. Parterne bekræfter deres rettigheder og forpligtelser i henhold til artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 og WTO-aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, særlig artikel 15.
2. Parterne tillægger samarbejdet om antidumping stor betydning.

Artikel 15

Investeringer

Parterne ansporer til større investeringsstrømme gennem udvikling af et attraktivt og favorabelt klima for gensidige investeringer gennem en løbende dialog, der skal hjælpe til at forbedre forståelsen af og samarbejdet om investeringsanliggender, udforske administrative ordninger, som kan lette investeringsstrømmene, og fremme gennemsigtighed, åbenhed og ikkeforskelsbehandling for investorer i overensstemmelse med parternes respektive love og regler.

Artikel 16

Konkurrencepolitik

1. Parterne fremmer den effektive indførelse og anvendelse af konkurrenceregler og udbredelse af oplysninger for at fremme gennemsigtighed og retssikkerhed for virksomheder, der opererer på hinandens markeder, i overensstemmelse med deres respektive love, bestemmelser og interne regler.
2. Begge parter bestræber sig på at samarbejde på områder, der er aftalt i fællesskab, for at styrke den gensidige forståelse for hinandens konkurrenceregler og -politikker.

Artikel 17

Tjenesteydelser

Parterne etablerer en løbende dialog, navnlig med henblik på at udveksle oplysninger om deres respektive lovgivningsmæssige rammer, fremme adgangen til hinandens markeder, fremme adgangen til kapital og teknologi og fremme handelen med tjenesteydelser mellem begge regioner og på tredjelandes markeder.

Artikel 18

Intellektuelle ejendomsrettigheder

1. Parterne udveksler oplysninger og erfaringer om spørgsmål såsom praksis, fremme, udbredelse, strømlining, forvaltning, beskyttelse og effektiv anvendelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR), forhindring af krænkelse af sådanne rettigheder og bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering, navnlig gennem toldsamarbejde og andre relevante former for samarbejde samt styrkelse af beskyttelsen af sådanne rettigheder som aftalt mellem parterne. I overensstemmelse med deres respektive love og regler samt relevante internationale aftaler, som begge parter er part i, samarbejder parterne navnlig om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og beskyttelsen af patenter, geografiske betegnelser, varemærker, ophavsret og industrielt design samt beskyttelse af plantesorter.
2. Parterne yder teknisk bistand til hinanden på området for intellektuelle ejendomsrettigheder og hjælper hinanden med at forbedre beskyttelsen, håndhævelsen, udnyttelsen og markedsføringen af intellektuelle ejendomsrettigheder på grundlag af europæiske erfaringer og med at øge udbredelsen af kendskabet hertil.
3. Parterne anerkender vigtigheden af og bekræfter deres tilslutning til Dohaerklæringen om aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) og folkesundhed, der blev vedtaget i Doha den 14. november 2001. Parterne skal overholde og bidrage til gennemførelsen af WTO's Almindelige Råds afgørelse af 30. august 2003 om punkt 6 i Dohaerklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed, såvel som protokollen om ændring af TRIPS-aftalen, der blev vedtaget i Genève den 6. december 2005.

Artikel 19

Digital handel

1. Parterne udveksler oplysninger om reguleringsspørgsmål i forbindelse med digital handel i overensstemmelse med deres relevante nationale love og regler, der skal omhandle følgende:
 - a) anerkendelse og fremme af interoperable elektroniske tillids- og autentificeringstjenester
 - b) behandling af direkte markedsføringsmeddelelser
 - c) beskyttelse af forbrugerne
 - d) andre spørgsmål af relevans for udviklingen af digital handel.

2. Parterne anerkender den digitale handels globale karakter og bekræfter betydningen af at deltage aktivt i multilaterale fora for at fremme udviklingen af digital handel.

AFSNIT IV

SAMARBEJDE PÅ OMRÅDET FRIHED, SIKKERHED OG RETFÆRDIGHED

Artikel 20

Retsstatsprincippet

1. Parterne lægger i deres samarbejde i henhold til dette afsnit særlig vægt på fremme af retsstatsprincippet og sikring af lige adgang til domstolsprøvelse for alle. Parterne samarbejder til gensidig fordel fuldt ud for, at institutionerne inden for retshåndhævelse og retspleje fungerer effektivt.
2. Samarbejdet mellem parterne omfatter også gensidig udveksling af oplysninger om retssystemer og lovgivning.

Artikel 21

Ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers stilling

1. Parterne anerkender nødvendigheden af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af alle kvinders og pigers stilling som et mål i sig selv og som en drivkraft for demokrati, bæredygtig og inklusiv udvikling, fred og sikkerhed.

2. Parterne samarbejder om at fremme ligestilling mellem kønnene, kvinders og pigers fulde udøvelse af alle menneskerettigheder og styrkelse af deres stilling samt om at sikre, at kønsaspektet integreres i gennemførelsen af denne aftale.

3. Parterne udveksler god praksis og udforsker yderligere samarbejdsordninger og potentielle synergier mellem parternes respektive kønsrelaterede politikker og programmer i overensstemmelse med internationale standarder og forpligtelser, der gælder for parterne, såsom konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW), der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 1979, Beijingerklæringen og Beijinghandlingsprogrammet, der blev vedtaget på den 4. verdenskonference om kvinder i Beijing den 15. september 1995, handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling og resultaterne af revisionskonferencerne, 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) og dets efterfølgende resolutioner om kvinder, fred og sikkerhed.

Artikel 22

Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred

1. Parterne er enige om at samarbejde om at opnå et højt beskyttelsesniveau for personoplysninger og privatlivets fred og en effektiv håndhævelse heraf i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til international menneskerettighedslovgivning og andre internationale retlige instrumenter på dette område og således arbejde hen imod at lette udvekslingen af personoplysninger mellem parterne som et centralt element i videreudviklingen af den kommercielle udveksling og samarbejdet om retshåndhævelse i overensstemmelse med parternes respektive love og regler.

2. Samarbejdet om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred omfatter bl.a. teknisk og juridisk bistand i form af udveksling af oplysninger og bedste praksis, uddannelse og ekspertise samt fremme af håndhævelsessamarbejdet mellem parternes respektive tilsynsmyndigheder, herunder i multilaterale fora.

Artikel 23

Retligt og juridisk samarbejde

1. Parterne styrker det eksisterende samarbejde om gensidig retlig bistand og udlevering på grundlag af relevante internationale aftaler, der er bindende for dem. Når det er relevant, styrker parterne eksisterende mekanismer og overvejer at udvikle nye mekanismer til at lette det internationale samarbejde på dette område, navnlig gennem tættere samarbejde med andre relevante internationale netværk for juridisk samarbejde.
2. Parterne bestræber sig på at udvikle det retlige samarbejde på det civil- og handelsretlige område, navnlig for så vidt angår gennemførelsen af deres forpligtelser i henhold til multilaterale konventioner om civilretligt samarbejde, herunder konventionerne fra Haagerkonferencen om International Privatret.
3. Parterne samarbejder om at fremme sikker og effektiv fremsendelse af relevante retslige dokumenter og bevisoptagelse og videokonferencehøringer, alt efter hvad der er relevant, samt beskyttelse af personoplysninger med henblik på internationalt retligt samarbejde.

Artikel 24

Konsulær beskyttelse

Parterne er enige om at gennemføre regelmæssige udvekslinger med henblik på yderligere at lette ydelsen af konsulær beskyttelse og at koordinere indsatsen vedrørende konsulær bistand, navnlig i krisetider.

Artikel 25

Samarbejde om migration

1. Parterne bekræfter betydningen af et omfattende engagement i alle spørgsmål vedrørende migration, herunder lovlig migration i overensstemmelse med EU's og medlemsstaternes kompetencer, forvaltning af migrationsstrømme i forbindelse med ulovlig migration, de grundlæggende årsager til ulovlig migration, international beskyttelse og forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig migration, menneskesmugling og menneskehandel.
2. Samarbejdet mellem parterne gennemføres på et gensidigt acceptabelt grundlag og på en holistisk måde i overensstemmelse med deres respektive internationale forpligtelser og deres respektive gældende nationale lovgivning. Samarbejdet vil blandt andet fokusere på:
 - a) håndtering af de grundlæggende årsager til ulovlig migration

- b) udarbejdelse af regler og praksis med henblik på at yde international beskyttelse til dem, der har brug for det, i overensstemmelse med folkeretten, samtidig med at der sikres respekt for principperne om non-refoulement, medmenneskelighed, international solidaritet, samarbejde og byrde- og ansvarsdeling
- c) indrejseregler, de indrejste personers rettigheder og status i henhold til disse regler, fair behandling af lovligt fastboende ikkestatsborgere, uddannelse og foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad
- d) fastlæggelse af en effektiv politik til forebyggelse af ulovlig migration, smugling af migranter og menneskehandel i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, der blev vedtaget ved FN's Generalforsamlings resolution nr. 55/25 af 15. november 2000 og protokoller hertil, som er trådt i kraft for parterne, herunder metoder til at bekæmpe netværk af menneskesmuglere, optræfle kriminelle netværk, der er involveret i menneskehandel, og beskytte ofrene herfor
- e) tilbagevenden, helst frivillig, under sikre, humane og værdige omstændigheder af personer, der har taget ulovligt ophold, herunder tilskyndelse til frivillig og varig tilbagevenden, og tilbagetagelse af sådanne personer i overensstemmelse med stk. 3
- f) anliggender, der anses for at være af fælles interesse på visumområdet og sikkerhed ved rejsedokumenter

g) anliggender, der anses for at være af fælles interesse på grænseforvaltningsområdet.

3. Parterne er desuden som led i samarbejdet om at forhindre og kontrollere illegal migration, og uden at dette berører kravet om beskyttelse af ofre for menneskehandel, enige om, at:

- a) Thailand tilbagetager en hvilken som helst af sine statsborgere, som ikke eller ikke længere opfylder gældende betingelser for indrejse i eller tilstedeværelse eller ophold på en medlemsstats område på sidstnævntes anmodning og uden yderligere formaliteter og uden unødigt forsinkelse
- b) hver af medlemsstaterne tilbagetager en hvilken som helst af sine statsborgere, som ikke eller ikke længere opfylder gældende betingelser for indrejse i eller tilstedeværelse eller ophold på Thailands område på sidstnævntes anmodning og uden yderligere formaliteter og uden unødigt forsinkelse
- c) medlemsstaterne og Thailand udsteder rejsedokumenter til sådanne formål. Hvis der ikke fremlægges dokumenter eller andre beviser for statsborgerskab, samarbejder den berørte medlemsstat eller Thailands kompetente diplomatiske og konsulære repræsentation efter anmodning fra Thailand eller den berørte medlemsstat fuldt ud med henblik på hurtigst muligt at føre bevis for statsborgerskab.

4. Som led i høringerne om migrationsspørgsmål er parterne enige om at indlede en dialog om tilbagetagelse, som på anmodning af en af parterne, hvis forholdene tillader det, kan føre til indgåelse af en tilbagetagelsesaftale, herunder anvendelse af Den Europæiske Unions rejseudokument¹. Parterne kan også overveje at indlede en dialog om lettelse af personers bevægelighed, som på anmodning af en af parterne, hvis forholdene tillader det, kan føre til indgåelse af en visumlempelsesaftale for statsborgere i medlemsstaterne og i Thailand.

Artikel 26

Humanitært samarbejde

Parterne bestræber sig på at samarbejde yderligere om alle spørgsmål vedrørende humanitært samarbejde og humanitær bistand, herunder fordrevne personer, samt støtte til kapacitetsopbygning hos personale, der arbejder med fordrevne personer i deres respektive regioner. Samarbejdet mellem parterne gennemføres på et gensidigt acceptabelt grundlag efter en konkret og individuel vurdering fra sag til sag i overensstemmelse med parternes respektive gældende internationale standarder og de humanitære principper om medmenneskelighed, upartiskhed, uafhængighed og neutralitet. Denne indsats skal fortsat indebære en vidtfavnende tilgang til og forståelse af de grundlæggende årsager til, hvorfor mennesker fordrives, samt en søgen efter bæredygtige løsninger. Parterne forpligter sig til at styrke sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1953.

Artikel 27

Bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption

Parterne er enige om at samarbejde om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, økonomisk og finansiell kriminalitet, alvorlige forbrydelser¹ og korruption samt bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. Samarbejdet rettes særlig mod implementering og fremme af relevante internationale standarder og retlige instrumenter, som parterne er part i, som f.eks. FN-konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tillægsprotokollerne hertil samt FN-konventionen mod korruption, der blev vedtaget ved FN's Generalforsamlings resolution nr. 58/4 af 31. oktober 2003.

Artikel 28

Samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

1. Parterne er enige om, at det er nødvendigt, i overensstemmelse med deres respektive love og regler, at arbejde hen imod og samarbejde om effektivt at forebygge og bekæmpe misbrug af deres finansielle systemer til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

¹ Som defineret i artikel 2b i De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet.

2. Parterne er enige om at forpligte sig til at udvikle og gennemføre love, regler og bestemmelser til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med de standarder, der er udviklet af internationale organer, der er aktive på dette område, såsom Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF). Samarbejdet i henhold til stk. 1 har også til formål at fremme udveksling af relevante oplysninger i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 29

Samarbejde inden for narkotikapolitik

1. Parterne samarbejder i overensstemmelse med deres respektive lovgivning om at sikre en omfattende, evidensbaseret, afbalanceret og integreret tilgang gennem et effektivt samarbejde og en effektiv koordinering mellem de kompetente myndigheder, bl.a. inden for sundhed, retshåndhævelse samt indenrigspolitiske instanser og andre relevante sektorer, med det formål at mindske udbuddet, den ulovlige handel og efterspørgslen efter ulovlig narkotika og dennes indvirkning på stofmisbrugere og samfundet i almindelighed, at nå til en mere effektiv politik til forebyggelse af narkotika og at forebygge omdirigering af prækursorer, herunder "designer"-prækursorer til ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer og nye psykoaktive stoffer.

2. Parterne skal enes om, hvilke samarbejdsmidler der skal anvendes for at realisere disse mål. Indsatsen baseres på i fællesskab vedtagne principper, der er fastsat i FN's konventioner om narkotikakontrol, og på alle de respektive parters internationale forpligtelser vedrørende narkotikakontrol.

3. Samarbejdet mellem parterne omfatter bl.a. teknisk og administrativ bistand, uddannelse af personale, narkotikarelateret forskning, udveksling af oplysninger og erfaringer om anvendelse af informationsteknologi inden for narkotikakontrol samt innovative tilgange til narkotikapolitik, retligt samarbejde og retshåndhævelsessamarbejde og forebyggelse af omdirigering af prækursorer, herunder "designer"-prækursorer til ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer og nye psykoaktive stoffer. Parterne kan aftale at inkludere andre områder såsom udveksling af bedste praksis eller oplysninger om forebyggelse, behandling, rehabilitering, mindskelse af risikoen for skader og overvågning af narkotikaafhængighed, substituerende medicin samt yderligere foranstaltninger til styrkelse af samarbejdet inden for kontrol med narkotikaprækursorer, retsmedicin, narkotikarelateret økonomisk efterforskning og alternativ udviklingsstøtte.

AFSNIT V

SAMARBEJDE PÅ ANDRE OMRÅDER

Artikel 30

Menneskerettigheder

1. Parterne er enige om at samarbejde om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne på grundlag af principperne om gensidigt samtykke og gensidig respekt. Parterne fremmer en løbende, meningsfuld og bred dialog om menneskerettigheder.

2. Samarbejdet kan blandt andet omfatte:

- a) kapacitetsopbygning med hensyn til gennemførelse af internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet, som gælder for parterne, og med hensyn til styrkelse af gennemførelsen af handlingsplaner vedrørende menneskerettigheder
- b) fremme af dialog og udveksling af kontakter inden for og information om menneskerettigheder
- c) styrkelse af det konstruktive samarbejde mellem parterne i FN's menneskerettighedsorganer.

3. Parterne samarbejder om at styrke de demokratiske principper, retsstatsprincippet og god forvaltningspraksis. Samarbejdet kan omfatte:

- a) styrkelse af samarbejdet mellem nationale og regionale institutioner inden for menneskerettigheder, retsstatsprincippet og god forvaltningspraksis
- b) samarbejde og koordinering med henblik på at styrke de demokratiske principper, menneskerettighederne og retsstatsprincippet, herunder lighed for loven, adgang til effektiv retshjælp og retten til en retfærdig rettergang, en retfærdig procedure og adgang til domstolsprøvelse i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til international menneskerettighedslovgivning.

Artikel 31

Samarbejde mellem finansielle sektorer

Parterne er enige om i overensstemmelse med deres behov og inden for deres respektive programmer og lovgivning at fremme et samarbejde mellem finansielle institutioner.

Artikel 32

Dialog om makroøkonomisk politik

Parterne er enige om at styrke dialogen mellem deres myndigheder og samarbejde om at dele erfaringer vedrørende makroøkonomisk politik, navnlig på områder med økonomisk integration.

Artikel 33

God forvaltningspraksis på skatteområdet

For at styrke og udvikle de økonomiske aktiviteter og samtidig tage højde for behovet for at udvikle et hensigtsmæssigt regelsæt anerkender og forpligter parterne sig til at gennemføre principperne om god forvaltningspraksis på skatteområdet, herunder globale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet og udveksling af oplysninger, skattemæssig retfærdighed og minimumsstandarderne for bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS). Parterne vil fremme god forvaltningspraksis på skatteområdet, forbedre det internationale samarbejde på skatteområdet, udvikle foranstaltninger til effektiv gennemførelse af ovennævnte principper og lette opkrævningen af skatteindtægter med henblik på at forebygge skatteunddragelse og skatteundgåelse.

Artikel 34

Industripolitik og samarbejde inden for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder

Parterne er enige om, at de under hensyntagen til deres respektive økonomiske politikker og målsætninger vil fremme det industripolitiske samarbejde, der støtter inkluderende, bæredygtige og udviklingsorienterede produktionsaktiviteter, skabelse af anstændige job, iværksætter, kreativitet og innovation samt modstandsdygtighed i forsyningskæden og adgang til finansiering på alle områder, der anses for at være egnede, med henblik på at forbedre formaliseringen af og adgangen til internationale markeder, og mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og vækst, bl.a. gennem:

- a) udveksling af oplysninger om og erfaringer med at skabe forhold for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som forbedrer deres konkurrenceevne

- b) fremme af kontakter mellem virksomheder, tilskyndelse til fælles investeringer og oprettelse af joint ventures og informationsnet, navnlig på basis af eksisterende horisontale EU-programmer, for især at stimulere overførslen af blød og hård teknologi mellem partnere
- c) fremsendelse af oplysninger om og fremme af innovation og udveksling af god praksis med hensyn til adgang til finansielle midler og markeder
- d) understøttelse af kapacitetsopbygningen i mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder med henblik på at lette deres integration i den globale økonomi og de globale forsyningskæder
- e) fremme og understøttelse af aktiviteter iværksat af begge parter mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder
- f) fremme af virksomhedernes sociale ansvar og generelle ansvarliggørelse og tilskyndelse til ansvarlig handelspraksis, herunder bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion.

Artikel 35

Fremme af samarbejde mellem virksomheder

Parterne letter og støtter relevante samarbejdsaktiviteter i deres private sektor.

Artikel 36

Samarbejde om informations- og kommunikationsteknologi

1. I erkendelse af at informations- og kommunikationsteknologi (IKT) er nøgleelementer i det moderne liv og er af vital betydning for økonomisk og social udvikling, bestræber parterne sig på at udveksle synspunkter om deres respektive politikker på dette område med henblik på at fremme den økonomiske og sociale udvikling samt menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.
2. Samarbejdet på dette område skal bl.a. fokusere på:
 - a) deltagelse i dialog om de forskellige aspekter af informationssamfundet, især politikker og regulering vedrørende elektronisk kommunikation, herunder forsyningspligtigheder, licensgivning og generelle tilladelser, beskyttelse af personoplysninger, samt tilsynsmyndighedernes uafhængighed og effektivitet
 - b) sammenkobling og interoperabilitet mellem parternes og sydøstasiatiske forskningsnet og -tjenester
 - c) standardisering og udbredelse af ny IKT
 - d) fremme af forskningssamarbejdet mellem parterne på IKT-området

- e) fælles forskningsprojekter på IKT-området, navnlig gennem Unionens rammeprogrammer for forskning. Der lægges især vægt på følgende områder i samarbejdet mellem parterne: digital forvaltning, mobilapplikationer, animation og multimedier
 - f) sikkerhedsspørgsmål og/eller aspekter vedrørende IKT, herunder fremme af onlinesikkerhed, bekæmpelse af cyberkriminalitet, desinformation og misbrug af informationsteknologi og alle former for elektroniske medier
3. Med forbehold af parternes respektive love og regler tilskyndes der til samarbejde mellem virksomheder.
4. Parterne samarbejder om cybersikkerhed gennem udveksling af oplysninger om strategier, politikker og bedste praksis i overensstemmelse med deres lovgivning og internationale forpligtelser.
5. Parterne fremmer udvekslingen af oplysninger om cybersikkerhed på områderne uddannelse, oplysningsinitiativer, anvendelse af deres respektive standarder og tekniske specifikationer med henblik på risikostyring i forbindelse med cybersikkerhed og cybersikkerhed i forbindelse med IKT-produkter og -tjenester, herunder cybersikkerhedscertificering, samt tilknyttede forsknings- og udviklingspolitikker.

Artikel 37

Samarbejde om videnskab, teknologi og innovation

1. Parterne er enige om at samarbejde på alle områder inden for videnskab, teknologi og innovation på områder af fælles interesse under hensyn til parternes respektive politik på området. Samarbejdet vil styrke støtten til multilaterale og regionale initiativer inden for forskning og innovation med henblik på at levere nye løsninger på grønne, digitale, sundhedsmæssige, sociale og innovative udfordringer. Der vil især være behov for en fælles indsats med henblik på at forebygge fremtidige globale sundhedskriser, navnlig nye smitsomme sygdomme, og for et fælles tilsagn om at opbygge en sundere, mere sikker, mere retfærdig og mere bæredygtig verden.

Samarbejdsområderne kan bl.a. omfatte løsninger på globale udfordringer såsom klimaændringer, biodiversitetskrisen, forurening, ressourceudtømmning eller smitsomme sygdomme, herunder i krisesituationer, og løsninger, der muliggør den grønne og den digitale omstilling. Der bør udvises globalt lederskab med initiativerne inden for klima- og miljøambitioner.

2. Formålet med dette samarbejde er:

- a) at fremme fortsættelsen af videnskabs-, teknologi- og innovationsprogrammer samt støtte økonomisk udvikling, vidensamfund, livskvalitet og et bæredygtigt miljø
- b) at tilskynde til udveksling af information og ekspertise om videnskab, teknologi og innovation, navnlig om gennemførelse af politik og programmer

- c) at fremme varige forbindelser mellem parternes forskersamfund, forskningscentre, universiteter og erhvervsliv
 - d) at fremme udviklingen af de menneskelige ressourcer
 - e) at fremme fælles forskning inden for videnskabeligt og teknologisk samarbejde og fremme lige adgang til partnerskab i og fælles ejerskab af forskningsresultater i overensstemmelse med reglerne om intellektuelle ejendomsrettigheder samt fælles værdier og principper og aftalte rammebetingelser.
3. Samarbejdet skal have form af fælles forskningsprojekter og udvekslinger, møder og uddannelse af videnskabsfolk gennem internationale mobilitetsordninger med henblik på den bredest mulige udbredelse af forskningsresultater. Enhver intellektuel ejendomsret, der opstår i forbindelse med fælles forskning og aktiviteter deles på gensidigt anerkendte vilkår.
4. Parterne lægger i dette samarbejde vægt på at inddrage deres regeringsorganer, højere læreanstalter, forskningscentre og produktionssektorer, herunder navnlig SMV'er.
5. Parterne er enige om at gøre alt, hvad de kan for at øge offentlighedens kendskab til de muligheder, som deres samarbejdsprogrammer om videnskab, teknologi og innovation giver.

Artikel 38

Klimaændringer

1. Parterne mener, at klimaændringer udgør en eksistentiel trussel mod menneskeheden og bekræfter deres vilje til at styrke den globale reaktion på denne trussel. Parterne bekræfter deres tilsagn om at nå målene i UNFCCC og Parisaftalen. Hver part skal derfor effektivt gennemføre UNFCCC og Parisaftalen.
2. Parterne sigter mod at styrke den globale reaktion på klimaændringer og virkningerne heraf. Parterne styrker også samarbejdet om politikker, der skal bidrage til at mindske klimaændringer og tilpasse sig klimaændringernes negative konsekvenser, herunder stigningen i vandstanden, og til at bringe deres økonomier, herunder finansielle strømme, i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling i overensstemmelse med Parisaftalen.
3. Formålet med dette samarbejde er:
 - a) at øge kapaciteten og evnen til at håndtere udfordringerne i forbindelse med klimaændringer på grundlag af og i overensstemmelse med de nationale behov
 - b) at styrke kapacitetsopbygningen i forbindelse med gennemførelsen af nationalt bestemte bidrag (NDC'er) og nationale tilpasningsplaner og andre afbødende foranstaltninger på områder af fælles interesse for at støtte bæredygtig vækst med lav CO₂-udledning

- c) at fremme samarbejde og dialog om klimafinansiering og om udvikling af finansielle mekanismer til håndtering af klimaændringer, herunder inddragelse af den private sektor
- d) at tilpasse sig de negative konsekvenser af klimaændringer, herunder integration af tilpasningsforanstaltninger i parternes strategier og planer for udvikling på alle niveauer
- e) at fremme samarbejdet om forsknings- og udviklingsaktiviteter og modvirknings- og tilpasningsteknologier
- f) at støtte informationskampagner, der bl.a. rettes mod de mest sårbare befolkninger og dem, der lever i udsatte områder, og lette offentlighedens deltagelse i beredskabet mod klimaændringer og integrere en analyse af klimaændringernes kønsmæssige aspekter i denne henseende
- g) at fremme samarbejde og dialog om udvikling af økonomiske instrumenter til imødegåelse af klimaændringer såsom CO₂-prissætning m.m., hvis det er relevant
- h) fremme udviklingen af strategier til nedbringelse og håndtering af katastroferisici, herunder for udsatte områder og lokalsamfund.

Artikel 39

Energi

1. Parterne bestræber sig på at styrke samarbejdet i energisektoren med henblik på:
 - a) sikring af universel adgang til pålidelige og bæredygtige energitjenester til en overkommelig pris og en væsentlig forøgelse af andelen af vedvarende energi i det globale energimiks
 - b) udvikling af nye, bæredygtige, innovative og vedvarende energikilder, herunder biobrændsel og biomasse, vind- og solenergi, geotermisk energi og vandkraftproduktion, idet det samtidig bemærkes, at det er vigtigt at diversificere energiforsyningen for at styrke energisikkerheden
 - c) understøttelse af udviklingen af politikker, der gør vedvarende energi mere konkurrencedygtig
 - d) opnåelse af rationel energiudnyttelse og forbedring af energieffektiviteten fra både udbuds- og efterspørgselssiden ved at fremme energieffektiviteten i energiproduktion, transport, distribution og slutanvendelse
 - e) fremme af samarbejdet inden for ren energiteknologi, bl.a. gennem forskningssamarbejde, navnlig om vedvarende energi, energilagring og dekarbonisering af anvendelsen af fossile brændstoffer
 - f) fremme af CO₂-fattig elproduktion, der bidrager til omstillingen til ren energi i overensstemmelse med målene i Parisaftalen

- g) styrkelse af kapacitetsopbygningen og fremme af investeringer i energiinfrastrukturer og rene energiteknologier under hensyntagen til princippet om gennemsigtighed
- h) fremme af konkurrencen og et gunstigt investeringsklima på energimarkedet.

2. Med henblik herpå er parterne enige om at fremme kontakter og fælles forskning til gensidig fordel, herunder regionalt energisamarbejde. Med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og Parisaftalen som den overordnede ramme for partnerskabet bemærker parterne, at der er behov for at se på forbindelserne mellem adgang til energiydelser til en overkommelig pris og bæredygtig udvikling. Sådanne aktiviteter kan bl.a. foregå i samarbejde med Den Europæiske Unions energiinitiativ.

Artikel 40

Transport

1. Parterne søger at samarbejde på relevante områder inden for transportpolitik med sigte på at fremme bæredygtig transport samt pålidelig, bæredygtig og robust infrastruktur af høj kvalitet, herunder regional og grænseoverskridende infrastruktur, i overensstemmelse med relevante internationale standarder og principper, der gælder for begge parter, forbedre godstransport og personbefordring, støtte økonomisk udvikling og menneskers trivsel med fokus på økonomisk overkommelig og lige adgang for alle, fremme sikkerheden inden for sø- og luftfart, fremme miljøbeskyttelse og øge effektiviteten i deres transportsystemer.

2. Samarbejdet mellem parterne på dette område har til formål at fremme:
- a) udveksling af oplysninger om deres respektive transportpolitikker og -praksis, navnlig hvad angår sikre, prismæssigt overkommelige, tilgængelige og bæredygtige bytransportsystemer og offentlige transportsystemer for alle, under særlig hensyntagen til behovene hos personer i sårbare situationer (herunder kvinder, børn, personer med handicap og ældre), transport til lands, til søs og i luften, transportlogistik og sammenkobling af og interoperabilitet i multimodale transportnet
 - b) civil anvendelse af satellitnavigationssystemer med fokus på spørgsmål vedrørende regulering og erhvervs- og markedsudvikling, der kommer begge parter til gode; i den forbindelse vil det europæiske globale satellitnavigationssystem blive taget i betragtning med henblik på at maksimere fordelene for begge parter
 - c) en dialog, der har til formål at forbedre luftfartssikkerheden, infrastrukturnet for lufttransport og operationer, der skal sikre hurtig, effektiv, bæredygtig og sikker befordring af personer og varer og at undersøge mulighederne for yderligere udvikling af relationerne på lufttransportområdet; samarbejdsprojekter på det civile luftfartsområde bør fremmes yderligere

- d) en dialog på området for søtransporttjenester i forbindelse med områder af fælles interesse, navnlig med henblik på: at lette og samarbejde om at fjerne alle de hindringer, der kan hæmme udviklingen af søhandelen, og forbedre betingelserne for godstransportoperationer til søs mellem parternes havne, at give ubegrænset adgang til international handel og tredjelandstrafik på et handelsmæssigt grundlag, at styrke konkurrencen i parternes søtransportsektor og at give fartøjer, der sejler under en medlemsstats eller Thailands flag, eller som drives af statsborgere eller virksomheder fra den anden part, en ikkediskriminerende behandling, sammenlignet med den behandling, der gives til egne skibe, for så vidt angår adgang til havne, hjælpetjenester og havnetjenester, herunder søtransportens rolle i udviklingen af en effektiv transportkæde
- e) anvendelse af sikkerhedsstandarder og standarder for forebyggelse og reduktion af havforurening, navnlig inden for søtransport i overensstemmelse med internationale konventioner, som gælder for parterne, herunder samarbejde i de relevante internationale fora med henblik på at sikre en bedre håndhævelse af internationale regler.

Artikel 41

Turisme

1. Med udgangspunkt i de relevante internationale retningslinjer for bæredygtig turisme forsøger parterne at forbedre informationsudvekslingen og indføre bedste praksis for dermed at sikre en afbalanceret og bæredygtig udvikling af turismen, der skaber arbejdspladser og fremmer lokal kultur og lokale produkter, og fremme udviklingen af redskaber til overvågning af bæredygtige udviklingseffekter for bæredygtig turisme.
2. Parterne er enige om at opbygge et samarbejde om at beskytte og maksimere potentialet i natur- og kulturarven ved at mindske turismens negative virkninger, navnlig enhver form for udnyttelse af mennesker, herunder især børn, ved at respektere den vilde fauna og flora, biodiversitet og økosystemer, og ved at øge turisterhvervets positive bidrag til lokalsamfundenes bæredygtige udvikling, bl.a. ved at udvikle bæredygtig turisme, tilgodese lokale og oprindelige samfunds integritet og interesser og forbedre uddannelsen i turistbranchen.

Artikel 42

Uddannelse og kultur

1. Parterne er enige om at fremme uddannelse og kulturelt samarbejde, som på behørig vis respekterer deres forskelligartethed, for at øge den gensidige forståelse for og viden om deres respektive kulturer og sprog.

2. Parterne tager passende skridt til at understøtte uddannelsens og kulturens bidrag til bæredygtig uddannelse og kulturelle udvekslinger og gennemføre fælles initiativer på disse områder, herunder fælles kulturarrangementer. Parterne er i denne sammenhæng også enige om at fortsætte med at støtte Asien-Europa-fondens (ASEF's) aktiviteter.

3. Parterne er enige om at arbejde tæt sammen i relevante internationale fora såsom De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur (UNESCO) for at forbedre bevarelsen af materiel og immateriel kulturarv, navnlig inden for rammerne af konventionen om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv, der blev vedtaget på UNESCO's Generalkonference den 16. november 1972, og konventionen til beskyttelse af den immaterielle kulturarv, der blev vedtaget på UNESCO's Generalkonference den 17. oktober 2003, samtidig med at der lægges vægt på fremme af kulturel mangfoldighed for udviklingen af kunst og den videnbaserede kreative økonomi.

4. Endvidere tilskynder parterne foranstaltninger, der skaber forbindelser mellem parternes specialinstanser på området, og som understøtter udveksling af oplysninger, knowhow, studerende, akademisk personale og eksperter, og som fremmer relationerne mellem tænketanke yderligere. I deres samarbejde og i anvendelsen af tekniske ressourcer udnyttes mulighederne ved EU-programmer i Sydøstasien inden for uddannelse og kultur, og der trækkes på de erfaringer, som begge parter har gjort sig på området. Parterne er også enige om at intensivere samarbejdet inden for videregående uddannelse og fremme implementeringen af Erasmus+-programmet samt udveksle bedste praksis inden for ungdomspolitik og ungdomsarbejde.

Artikel 43

Miljø og naturressourcer

1. Parterne er enige om, at der er behov for at samarbejde om miljøbeskyttelse og hen imod CO₂-fattige, modstandsdygtige, ressourceeffektive og cirkulære økonomier, herunder bioøkonomi, afkobling af økonomisk vækst fra miljøforringelse, og for at bevare og forvalte naturressourcerne og den biologiske mangfoldighed på en bæredygtig måde som grundlag for nuværende og kommende generationers udvikling.
2. Parterne er enige om, at samarbejdet om miljø og naturressourcer skal fremme en effektiv udnyttelse af ressourcerne og bevarelse og forbedring af miljøet samt sigte mod bæredygtig udvikling. Som led i deres samarbejde vil parterne arbejde hen imod gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og en effektiv gennemførelse af relevante multilaterale miljøaftaler, herunder Parisaftalen.
3. Parterne bestræber sig på at fortsætte og styrke deres samarbejde om miljøbeskyttelse, navnlig hvad angår:
 - a) fremme af miljøbevidsthed og god miljøforvaltning, herunder lokalsamfundenes øgede og meningsfulde deltagelse i miljøbeskyttelse og bestræbelserne på at sikre en bæredygtig udvikling

- b) omstillingen til en cirkulær økonomi med henblik på at sikre et bæredygtigt forbrug og en bæredygtig produktion, maksimere ressourceeffektiviteten og minimere affaldsproduktionen, navnlig plastaffald, for at forebygge forurening med plast i havene og med mikroplast
- c) integration af økosystem- og biodiversitetsværdier i national og lokal planlægning, fattigdomsreduktionsstrategier og -opgørelser og fremme gennemførelsen af relevante multilaterale miljøaftaler, herunder om biodiversitet og international handel med vilde dyr og planter
- d) beskyttelse, bevarelse og genopretning af landskaber og jordbund og bæredygtig arealforvaltning for at opnå global neutralitet for så vidt angår jordforringelse
- e) samarbejde om bæredygtig skovforvaltning og forbedring af skovforvaltningen, herunder at bidrage til regionalt samarbejde om bekæmpelse af ulovlig skovhugst og den dermed forbundne handel, skovrydning og skovforringelse, bl.a. ved at fremme skovrydningsfrie forsyningskæder for landbrugsråvarer, fremme bevarelse, skovrejsning, genplantning af skov, genopretning og forøgelse af skovenes kulstoflagre. Dette kan omfatte indgåelse af en frivillig partnerskabsaftale om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet
- f) effektiv forvaltning af nationalparker og udpegning og beskyttelse af områder med rig biodiversitet og skrøbelige økosystemer under behørigt hensyn til lokale samfund, der lever i eller nær disse områder samt truede eller udryddelsestruede arter

- g) beskyttelse og bæredygtig forvaltning af kyst- og havressourcerne, herunder beskyttede havområder, og miljøet
- h) forhindring af grænseoverskridende overførsel af kemikalier, fast og elektronisk affald og andre former for affald samt havaffald, ozonnedbrydende stoffer samt truede eller udryddelsestruede arter; forebyggelse af vand-, jord-, luft- og støjforurening
- i) sikring af inkluderende, modstandsdygtig og miljømæssigt forsvarlig håndtering af kemikalier og affald
- j) fremme af samarbejde om bæredygtig forvaltning af vand og sanitet for at sikre vandtilgængelighed, -kvalitet og -effektivitet
- k) fremme af økoinnovation og rene teknologier med henblik på at fremme og udrulle miljøteknologier, bæredygtige produkter og tjenester, herunder gennem passende skattemæssige og økonomiske incitamenter
- l) fremme af anvendelsen af jordobservationssystemer til miljøspørgsmål samt dertil knyttet kapacitetsopbygning og erfaringsudveksling.

Artikel 44

Havforvaltning

1. Parterne styrker dialogen og samarbejdet om havforvaltning med henblik på at fremme langsigtet bevarelse og bæredygtig forvaltning af levende marine ressourcer og marine økosystemer.

2. Parterne styrker samarbejdet om bevarelse, forvaltning og bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer som fastsat i FN's havretskonvention fra 1982 (UNCLOS), der blev vedtaget på den tredje havretskonference den 10. december 1982, og FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, vedtaget ved FAO-konferencens resolution nr. 4/95 af 31. oktober 1995. Parterne forpligter sig til at samarbejde om at fremme gennemførelsen af målene i De Forenede Nationers aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i UNCLOS vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande med fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav.

3. Parterne er endvidere enige om at samarbejde:
 - a) om at fremme gennemførelsen af FAO-aftalen om havnestatsforanstaltninger med henblik på at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)

- b) med og inden for de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) eller ordninger, hvor de er medlemmer, observatører eller samarbejdende ikkekontraherende parter med det formål at fremme bevarelse og bæredygtig forvaltning af de levende marine ressourcer og deres økosystemer
- c) om at bekæmpe IUU-fiskeri og fiskerirelaterede aktiviteter med omfattende, effektive og gennemsigtige foranstaltninger, herunder ved udveksling af erfaringer, fremme af kapacitetsopbygning og udveksling af oplysninger om IUU-fiskeri, hvis det er relevant, under hensyntagen til datafortrolighed og national lovgivning
- d) om at fremme de grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen i fiskeri- og skaldyrsektoren og i gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren, udfærdiget i Genève den 30. maj 2007
- e) om at udvikle bæredygtigt og ansvarligt havbrug, herunder om gennemførelsen af målene og principperne i FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri
- f) om at mindske presset på havene, bl.a. gennem bekæmpelse af havaffald og forurening, herunder fra landbaserede og skibsbaserede kilder samt menneskelige aktiviteter på havene i henhold til internationale forpligtelser, der gælder for parterne, og gennem tilpasnings- og afbødningsforanstaltninger for at øge havenes og kystsamfundenes modstandsdygtighed over for klimaændringer.

Artikel 45

Landbrug, husdyravl, fiskeri og udvikling af landdistrikter

1. Parterne er enige om at fremme dialog i forbindelse med landbrug, husdyravl, fiskeri og udvikling af landdistrikter. Parterne vil udveksle oplysninger og udvikle samarbejdet om:
 - a) landbrugspolitik og internationale udsigter for landbruget i almindelighed
 - b) fremme af handelen med landbrugsprodukter, herunder handel med planter, dyr, akvatiske dyr, og produkter heraf
 - c) udviklingspolitik i landdistrikterne, herunder andre produktive ressourcer og input, viden, finansielle tjenesteydelser, markeder og muligheder for værditilvækst og jobskabelse uden for landbruget
 - d) politikker om planter, dyr, akvatiske animalske produkter, herunder kvalitetsordninger for landbrugsprodukter såsom geografiske betegnelser og økologisk produktion såvel som samarbejde om godt landmandskab
 - e) fremme af systemer til certificering og akkreditering af økologisk produktion og bæredygtig landbrugsproduktion.

2. Parterne er enige om at fremme teknologisk samarbejde, kapacitetsopbygning eller enhver anden form for samarbejde, der øger produktiviteten, en sikker og bæredygtig produktion og en modstandsdygtig praksis inden for landbrug, husdyrbrug, fiskeri og udvikling af landdistrikter, og som forbedrer beredskabet, forebyggelsen, opdagelsen, indsatsen og kontrollen vedrørende planter, dyr og zoonotiske sygdomme i overensstemmelse med One Health-modellen og internationale standarder.

3. Parterne er enige om at tilskynde offentlige og private sektorer til at drøfte og udveksle forretningsoplysninger, herunder matchning af virksomheder og handelsfremmende arrangementer for landbrugsprodukter.

Artikel 46

Sundhed

1. Parterne er enige om at samarbejde og udveksle erfaringer og bedste praksis i sundhedssektoren med henblik på at styrke aktiviteterne inden for forskning, imødegå truslen fra alvorlige ikkeoverførbare sygdomme og overførbare sygdomme, herunder covid-19-pandemien, og styrke den universelle sundhedsdækning samt sundhedstjenester, herunder sundhedstjenester vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed. Parterne er også enige om at udveksle synspunkter og bedste praksis vedrørende lovgivningsmæssige spørgsmål, der er relevante i forbindelse med lægemidler og medicinsk udstyr.

2. Samarbejdet finder hovedsagelig sted gennem internationale fora, herunder Verdenssundhedsorganisationen, og multilaterale initiativer på områder som:

- a) fælles forskning og udvikling af større vertikale sundhedsprogrammer, fælles forskning via multilaterale initiativer såsom den globale alliance mod kroniske sygdomme (Global Alliance for Chronic Diseases) og det globale netværk for samarbejde inden for forskning i beredskab mod smitsomme sygdomme
- b) kapacitetsopbygning og udvikling af menneskelige ressourcer
- c) internationale aftaler i sundhedssektoren.

Artikel 47

Beskæftigelse og sociale anliggender

1. Parterne er enige om at styrke samarbejdet og fremme teknisk bistand inden for beskæftigelse og sociale anliggender, herunder samarbejde om regional og social samhørighed, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, ligestilling mellem kønnene og lige løn for lige arbejde, livslang læring og udvikling af færdigheder, social beskyttelse og anstændigt arbejde med henblik på at styrke globaliseringens sociale dimension.

2. Parterne bekræfter, at det er nødvendigt at støtte globaliseringsprocessen, som er et gode for alle, og at fremme fuld, produktiv beskæftigelse og anstændigt arbejde som et af nøgleelementerne i bæredygtig udvikling og fattigdomsreduktion, sådan som det er stadfæstet i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, ILO's erklæring om social retfærdighed med henblik på en retfærdig globalisering, der blev vedtaget i Genève den 10. juni 2008, og ILO's 100-årserklæring om fremtidens arbejde, der blev vedtaget i Genève den 21. juni 2019. Parterne tager hensyn til de respektive kendetegn ved og forskelle i deres økonomiske og sociale situation.

3. Parterne bekræfter deres respektive tilsagn om at fremme og effektivt gennemføre internationalt anerkendte sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder og om at respektere, fremme og gennemføre de grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen som fastsat i ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, der blev vedtaget i Genève den 18. juni 1998 og ændret den 10. juni 2022. Parterne er enige om at samarbejde og yde teknisk bistand med henblik på at arbejde hen imod ratifikation og gennemførelse af de grundlæggende ILO-konventioner samt at samarbejde om at fremme ratifikation og gennemførelse af andre ajourførte ILO-konventioner, hvor det er relevant, herunder med hensyn til vold og chikane i arbejdslivet.

4. Parterne er enige om at fremme samarbejdet mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter inden for beskæftigelse og sociale anliggender samt udveksling af oplysninger om beskæftigelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdstilsyn og dialog mellem arbejdsmarkedets parter om social beskyttelse og arbejdstagerbeskyttelse.

5. Samarbejdet i henhold til denne artikel kan bl.a. omfatte specifikke programmer og projekter, som parterne bliver enige om, samt dialog, samarbejde og initiativer om emner af fælles interesse på bilateralt og multilateralt niveau såsom ASEM, EU-ASEAN-dialogen og ILO.

Artikel 48

Statistik

Parterne er enige om i overensstemmelse med eksisterende aktiviteter inden for det statistiske samarbejde mellem Unionen og ASEAN at fremme samarbejdet om harmonisering af deres statistiske metoder og praksis, herunder indsamling, behandling, analyse og udbredelse af statistik, for at øge tilgængeligheden af rettidige, relevante og mere detaljerede aggregerede data af høj kvalitet, således at der på et gensidigt acceptabelt grundlag kan gøres brug af statistikker over handelen med varer og tjenesteydelser og generelt statistikker vedrørende de områder i denne aftale, som egner sig til bearbejdning af statistiske data. Parterne understreger betydningen af data og statistikker for gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

Artikel 49

Civilsamfundet

Parterne anerkender civilsamfundets rolle og bidrag, navnlig akademikere, arbejdsmarkedets parter samt forbindelserne mellem tænketanke og arbejdsmarkedets parter, i dialogen og samarbejdsprocessen i henhold til denne aftale og er enige om at tilskynde til og fremme en effektiv dialog med civilsamfundet og fremme deres effektive og konstruktive deltagelse samt partnerskaber med flere interessenter.

AFSNIT VI

RESSOURCER TIL SAMARBEJDE

Artikel 50

Samarbejdsressourcer

1. Parterne er enige om at stille passende ressourcer til rådighed, herunder finansielle midler, i det omfang deres respektive ressourcer og regler tillader det, med henblik på at realisere målene for samarbejdet i denne aftale.

2. Parterne tilskynder Den Europæiske Investeringsbank til at fortsætte sit arbejde i Thailand, som fastlagt i bankens procedurer og finansieringskriterier.

Artikel 51

Udviklingssamarbejde i tredjelande

1. Parterne er enige om at etablere en løbende dialog om deres respektive udviklingsprogrammer i tredjelande.

2. Parterne er også enige om at samarbejde om fælles tiltag, der har til formål at yde bistand til bæredygtig udvikling i Thailands nabolande og andre lande inden for de sektorer, der er relevante i forbindelse med trilateralt samarbejde. Samarbejdsområderne fastlægges af alle involverede partnere på grundlag af modtagerlandenes behov og EU's og Thailands kapacitet og ekspertise, og de fastlægges på ad hoc-basis.

AFSNIT VII

INSTITUTIONEL RAMME

Artikel 52

Det blandede udvalg

1. Der nedsættes herved et blandet udvalg, som består af repræsentanter for begge parter på højest mulige niveau, som har til opgave:
 - a) at sikre, at denne aftale fungerer og gennemføres korrekt
 - b) at opstille prioriteringer i forhold til denne aftales mål
 - c) at fremsætte henstillinger med henblik på at fremme aftalens målsætninger
 - d) når det er relevant, at afgøre eventuelle tvister eller uoverensstemmelser, der måtte opstå i forbindelse med fortolkningen, gennemførelsen eller anvendelsen af denne aftale i overensstemmelse med artikel 55
 - e) at undersøge alle oplysninger fremlagt af parterne vedrørende misligholdelse af forpligtelserne og høre den anden part for at finde en mindelig løsning, der er acceptabel for begge parter i overensstemmelse med artikel 55

2. Det blandede udvalg træder normalt sammen mindst hvert andet år på skift i Bangkok og i Bruxelles på en dato, som fastsættes ved fælles overenskomst. Det blandede udvalg kan også afholde ekstraordinære møder efter aftale mellem parterne. Formandskabet i det blandede udvalg varetages på skift af parterne. Dagsordenen for det blandede udvalgs møder fastsættes efter aftale mellem parterne.
3. Det blandede udvalg kan nedsætte specialiserede arbejdsgrupper til at bistå det i udøvelsen af sine opgaver. Disse arbejdsgrupper udarbejder detaljerede rapporter om deres virksomhed til det blandede udvalg på hvert af dets møder.
4. Parterne er enige om, at det blandede udvalg også skal have til opgave at sikre, at sektoraftaler eller protokoller, der er indgået eller skal indgås mellem parterne, fungerer korrekt.
5. Det blandede udvalg vedtager selv sin forretningsorden.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 53

Udviklingsklausul

1. Parterne kan ved fælles overenskomst udvide denne aftale for at øge samarbejdsniveauet, blandt andet ved at supplere den med aftaler eller protokoller om specifikke områder, sektorer eller aktiviteter. Sådanne specifikke aftaler eller protokoller udgør en integrerende del af de samlede bilaterale forbindelser mellem parterne og er underlagt en fælles institutionel ramme.
2. Hvad angår gennemførelsen af denne aftale, kan hver af parterne stille forslag om at udvide samarbejdet under hensyntagen til de erfaringer, der gøres i forbindelse med dens anvendelse.

Artikel 54

Andre aftaler

1. Med forbehold af de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde berører denne aftale og enhver foranstaltning i henhold til den på ingen måde den kompetence, som medlemsstaterne har til at gennemføre bilaterale samarbejdsaktiviteter med Thailand og til eventuelt at indgå nye partnerskabs- og samarbejdsaftaler med Thailand.
2. Denne aftale berører ikke anvendelsen eller gennemførelsen af de forpligtelser, som de respektive parter har påtaget sig over for tredjeparter.
3. Intet i denne aftale er til hinder for, at en part træffer foranstaltninger, herunder i voldgiftssager, i henhold til andre internationale aftaler, som begge parter er part i.

Artikel 55

Opfyldelse af forpligtelser

1. Parterne træffer de fornødne generelle eller særlige foranstaltninger til opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at de mål, der er fastsat i aftalen, opfyldes.

2. I overensstemmelse med artikel 52, stk. 1, litra d), kan hver af parterne indbringe alle tvister vedrørende anvendelsen eller fortolkningen af denne aftale for det blandede udvalg.
3. Såfremt en part finder, at den anden part har misligholdt en hvilken som helst af sine forpligtelser i henhold til denne aftale, kan den træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med folkeretten.
4. Inden der træffes passende foranstaltninger som omhandlet i stk. 3 ovenfor, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 5, forelægger en sådan part det blandede udvalg alle de relevante oplysninger, der er nødvendige for at foretage en grundig undersøgelse af situationen, med henblik på at nå frem til en for parterne acceptabel løsning. Parterne afholder høringer inden for rammerne af det blandede udvalg. Hvis det blandede udvalg ikke er i stand til at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning, kan den meddelende part træffe passende foranstaltninger.
5. Hvis en af parterne har alvorlig grund til at antage, at den anden part i væsentlig grad har misligholdt en hvilken som helst af de forpligtelser, der er beskrevet som væsentlige elementer i artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, underretter den straks den anden part om en sådan misligholdelse. På anmodning af en af parterne afholder det blandede udvalg, eller hvad der ellers er aftalt mellem parterne, høringer inden for en periode på op til 30 dage med henblik på en grundig undersøgelse af alle aspekter af eller grundlaget for foranstaltningen for at nå frem til en for parterne acceptabel løsning. Efter udløbet af denne periode kan den underrettende part træffe passende foranstaltninger.

6. Ved valget af de passende foranstaltninger skal de foranstaltninger, der medfører færrest forstyrrelser for anvendelsen af denne aftale eller i givet fald af enhver anden specifik aftale, foretrækkes. Sådanne foranstaltninger skal være midlertidige og stå i et rimeligt forhold til tilsidesættelsen med henblik på at tilskynde til endelig opfyldelse af forpligtelserne. Med henblik på stk. 4 kan "passende foranstaltninger" omfatte hel eller delvis suspension af denne aftale. Med henblik på stk. 5 kan "passende foranstaltninger" omfatte hel eller delvis suspension af denne aftale eller af enhver anden specifik aftale, der er nævnt i artikel 53, stk. 1.

Afgørelsen om suspension træffes af hver part i overensstemmelse med deres respektive love og regler.

7. Hver af parterne kan anmode det blandede udvalg om at undersøge de omstændigheder, der gav anledning til anvendelsen af passende foranstaltninger, med henblik på at finde løsninger, der er acceptabel for begge parter. Den part, der træffer passende foranstaltninger, trækker dem tilbage, så snart situationen taler derfor.

Artikel 56

Fremme af samarbejde

For at lette samarbejdet inden for rammerne af denne aftale er begge parter enige om at indrømme hinanden de nødvendige faciliteter til embedsmænd og eksperter, som medvirker til gennemførelsen af samarbejdet ved udøvelsen af deres hverv, i overensstemmelse med begge parter respektive love og regler.

Artikel 57

Territorial anvendelse

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastlagt i disse traktater, og på den anden side for Thailands område.

Artikel 58

Definition af parterne

I denne aftale forstås ved "parter" på den ene side Unionen eller dens medlemsstater eller Unionen og dens medlemsstater i overensstemmelse med deres respektive beføjelser og på den anden side Thailand.

Artikel 59

Ikrafttræden og midlertidig anvendelse

1. Denne aftale træder i kraft tredive (30) dage efter den dato, på hvilken den sidste part har givet den anden part meddelelse om afslutningen af deres respektive interne retlige procedurer, der er nødvendige i denne forbindelse.

2. Uanset stk. 1 kan Thailand og Den Europæiske Union anvende hele eller en del af denne aftale midlertidigt i overensstemmelse med deres respektive interne procedurer, indtil aftalen træder i kraft.
3. En sådan midlertidig anvendelse får virkning tredive (30) dage efter den dato, hvor:
 - a) Den Europæiske Union har underrettet Thailand om afslutningen af de nødvendige procedurer med angivelse af, hvilke dele af denne aftale der skal anvendes midlertidigt, og
 - b) Thailand har underrettet Den Europæiske Union om afslutningen af de nødvendige procedurer og accepteret de dele af aftalen, der bør anvendes midlertidigt.
4. Hver af parterne kan skriftligt meddele den anden part, at den har til hensigt at ophæve den midlertidige anvendelse af denne aftale. En sådan ophævelse får virkning tredive (30) dage efter datoen for modtagelse af meddelelsen.
5. For så vidt angår de bestemmelser i denne aftale, der anvendes midlertidigt, skal denne aftales ikrafttræden forstås som en henvisning til datoen for den midlertidige anvendelse, jf. stk. 3.

Det blandede udvalg og andre organer, der er oprettet i henhold til denne aftale, kan varetage deres opgaver under den midlertidige anvendelse af denne aftale, i det omfang opgaverne er nødvendige for at sikre den midlertidige anvendelse af aftalen. Enhver afgørelse, der vedtages i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver, ophører med at gælde, hvis den midlertidige anvendelse af aftalen bringes til ophør i overensstemmelse med stk. 4.

Artikel 60

Varighed og opsigelse

1. Denne aftale er gyldig i en periode på fem (5) år. Den fornyes automatisk med yderligere efterfølgende perioder på et år, medmindre den ene part seks (6) måneder forud for udløbet af en efterfølgende periode på et år skriftligt meddeler den anden part, at den ikke agter at forlænge aftalen.
2. Denne aftale kan opsiges af begge parter ved skriftlig meddelelse herom til den anden part. Opsigelsen får virkning seks (6) måneder efter, at den anden part har modtaget meddelelsen. Opsigelsen får ingen virkning for igangværende projekter, der er iværksat inden for rammerne af denne aftale forud for modtagelsen af meddelelsen.

Artikel 61

Ændringer

Denne aftale kan ændres ved fælles overenskomst mellem parterne. Ændringerne træder først i kraft, når den sidste part har givet den anden part meddelelse om afslutningen af de procedurer, som er nødvendige i så henseende.

Artikel 62

Fælles erklæringer

De fælles erklæringer, der er vedlagt som bilag til denne aftale, udgør en integreret del af denne aftale.

Artikel 63

Meddelelser

Meddelelser i medfør af artikel 59 sendes til henholdsvis generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union og Thailands udenrigsministerium.

Artikel 64

Autentiske tekster

Denne aftale er udfærdiget på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og thai, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Udfærdiget i [...], den [...].

FÆLLES ERKLÆRING VEDRØRENDE ARTIKEL 5
(alvorlige forbrydelser, der berører det internationale samfund)

Medlemsstaterne og Thailand har begge undertegnet Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol, der udgør et vigtigt skridt i udviklingen af det internationale retssystem og dets effektive funktion. Romstatutten fastslår, at folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser er "alvorlige forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund".

FÆLLES ERKLÆRING OM ARTIKEL 23
(RETLIGT OG JURIDISK SAMARBEJDE)

Regeringen for Kongeriget Thailand skal i overensstemmelse med sin lovgivning på enhver måde sikre, at personen ikke afsøner dødsstraf, og hvis domstolen afsiger en dødsdom, fremsætter regeringen for Kongeriget Thailand en henstilling til en kongelig benådning.